

SZÉKELY-UDVARHELY

1848-AS FÜGGETLENSÉGI POLITIKAI SZÉKELY ÚJSÁG

AZ „ELSŐ SZÉKELY HÁZI-IPARI ORSZÁGOS SZÖVETKEZET” ÉS TÖBB EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
 Előfizetési ÁRA: egész évre 10 K.; félévre 5 K.; negyedévre 2 K. 50 fillér. Külföldi előfizetőknek a postaköltséget is hozzá kell számítani.
 Helyi elosztás: egész évre 12 K. Községek, községi előjárók, papok és gazdasági egyesületi tagok részére 8 K., tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.
 Helyi elosztás ára 10 fillér.
 Helyközi telefon 15. sz.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

BETEGH PÁL

LAPTULAJDONOS:

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk.
 Hivatalos hirdetések 100 szög minden szög 8 fillér, azon felül 4 fillér, magán hirdetések négyzet om. 8 fillér, többzori közlésnél 6 fillér. Nyitólát sora 1 K. Díjak előre fizetendők. — M. kir. postatakarékpénztári csekk- és kifizető 10,189. szám.

Készül a „nemzeti” munka.

(J.) Készül. Ugy, a mint előre látható volt — Bécs akarata szerint. Miként készült maga a „nemzeti”-nek nevezett munkapárt is. Avagy kitagadhatja, hogy ennek az országot hódító hatalmas daliának Bécsben rinpatták bölcsőjét, ott fürösztöttek meg a halhatatlanság vizében, ott keresztelték, ott látták el életrevaló jó tanácsokkal, s Héderváryt csak úgy hívták meg, hogy fizetés mellett törvényes atyá-
 mak?

No és Héderváry, az arisztokrata büszke önértékeléssel, vállalta az apaságot. De hát ha nem lett volna büszke, akkor is vállalt volna. Meg aztán az a büszke diplomatikus mosolygás, valamit titkolt és valamit sejtetett. Hogyne, mikor a fiu homlokán ott csillogott mindaz, amiért egy egész nemzet epedve sóvárgott, türt, szenvedett és küzdött: a politikai munka nemzeti iránya!

És ez a magyar nemzet, melynek nagysága előtt egy Kossuth Lajos kénytelen volt leborulni: most porba hullott Héderváry előtt, mikor ez megjelent fogadott fiával, a magyar politikai élet horizontján, s a nemzeti munkapárt képében bemutatkozott.

Még az „elnyomott, agyon-sanyargatott” és testvéreink által Európáé piacán rabláncba verve mutogatott oláhság is beleszá-
 dult ebbe a látományba, mert a nemzeti munkapártban szabadságát köszöntötte. S azok, kik a hirhedt Jankuban a „havasok királyát” dicsőítették, a nemzeti munkapártot legott elkeresztelték „nationalé parti de muntyé”, azaz „nemzetiségi havasi párt”-nak.

S mikor a képviselőválasztásokon hűségesen leszavaztak a munkapártra, tették ezt azon hitben és tudatban, hogy ezzel az oláh „nationalé parti de muntyé” győzelmét segítették elő.

Hát lehet-e a világnak olyan boszorkány konyhája, mint Bécsnek, hol annyi bűbájjal tudják a politikai kosztot felcicomázni, hogy a magyar „nemzeti munkapárt” az oláh pedig „a nemzetiségi havas” hizlaló terményeit egye egy és ugyanazon tálból?
 És az ital, mely szintén a politika asztalára került?...

Egy lerészegített és örömmá-
 morban uszó nemzet járja tőle a „Hórát”, „csárdás”-t és a

politikai „tojás táncot” úgy, a mint neki fűtyülik.

És jól teszi, mert annyi szomorúság, annyi szenvedés, annyi megaláztatás után egyszer csak táncnak is kellett jönnie, miként a lángokban álló és elpusztult Rómában a cirkuszi játékoknak, hogy a nemzet fedje el egető fájdalmát!

Táncoljunk tehát tovább és feledjünk: míg a nemzet lefordul lábáról.

Táncoljunk boldoggal, boldogtalannal. Franciával, osztrákkal, oláh és horvát testvéreinkkel egyaránt, úgy a mint nekünk éppen fujják.

Duhaj jókedvünkben ne kívánjuk még a táncoltató szerepet se, örüljünk, hogy minket visznek táncba, minket táncoltatnak.

Feledés kell a nemzetnek, nem pedig munka.

Felednie kell, hogy miként az egyes ember, ő is önmagáért, szabadságra és önállóságra született. Ki kell irtatni a nemzet szívéből azokat a boldogtalan ideákat, melyek az ezer éves mult és dicsőség sirjából járnak kiseríteni, hogy ébren tartsák a nemzeti öntudatot.

Szidni kell a koalíciós kormányt, hogy intézményes biztosítékokkal és a nemzeti tőke felhasználásával egyengetni merje a függetlenség és önállóság útjait.

Szidni kell, hogy a rajtuk elősködő osztrák érdekszférából nemzeti kölcsönünket kimerte vonni s Franciaország szabadságszerető földjébe próbálta átültetni.

Szidni kell, hogy kifelé tekintélyt, befelé érvényt tudott szere ni az ország közjogi állásának, törvényeinek és alkotmányának.

Szidni kell, hogy az ország pénzét az államfentartó hivatalnoki kar méltányos és a teljesítő képesség határaihoz szabott jogos igényeinek kielégítésére használta föl s nem gyűjtötte garmadába a hadsereg számára és a nemzet letörésére irányzott képviselő választások keresztülvitelére.

Szidni kell, hogy elárulta az önálló magyar hadsereget, a külön vámterületet, a készfizetések megkezdésének ügyét, az általános egyenlő és titkos választói jogot.

Szidni kell mindenért; azért

is, a mit tett, azért is, a mit megtehetett volna.

Szidjuk a multat, hogy ne lássuk a jelen; mert a mult elítélése: a jelen érdeme és a jövő biztosítéka.

Ne válogassunk se a szavakban, se az eszközökben, sem a helyekben, a mint Tisza István sem válogatott, midőn egy nemzet kegyelele, halála és könyvei által megszentelt aradi Golgothán: a nemzet hibáira mutatott rá s kimutatta, hogy e hibákból származott az aradi Golgotha is. Tehát a munkapárti vezér politikai hitvallásához híven elítélte itt is a multat, azt a multat, mely egy nemzet szabadságáért, függetlenségeért és alkotmányos jogaiért folytatott küzdelem megszentelt fájdalmát és dicsőségét zárja magában. És ezzel megsejtségtelenítette azt a helyet is, hová a nálánál kisebb hazafiak, ihletett kebel-
 lel és szent borzadálylyal fog-
 nak zarándokolni időtlen idő-
 kig...

De hogy a kép még teljesebb legyen, ugyanígy még megmondotta azt is, hogy „most a nemzeti munka korszakát éljük”.

Erezük, hogy micséz az a sokat emlegetett „nemzeti munka”, de most már tisztán láthatja mindenki. A semmi jobb volna, mint ez a valami; mert legalább nem rontana, nem fertőzne, nem mérgezne, nem sorvasztana, nem ámitana, nem hazudozna, nem feketítene sem egyeseket, sem politikai pártokat, sem magát az egész nemzetet.

Hiszen csak a vak nem látja, hogy ámitás ez az egész „nemzeti munka”: s a nagy szaladgálás és hü-hó Béctől Budapestig, vagy Budapesttől Bécsig.

Ki hiszi el ezek után, hogy a koalíciós kormány elárulta még a készfizetéseknek királyi szóval megígért ügyét is?

Ki hiszi el, hogy egy Kossuth Ferenc, egy Wekerle, egy Ap-
 ponyi kevesebbet követeltek volna nemzetük számára, mint maga a király?

Ki hiszi el, hogy osztrákok lettek volna azoknál az osztrákoknál, kik ma egy különben semmit érő formulával eltemetni segítették a készfizető bankot?

Senki! Csak az, a ki bolond gombát evett!

S ha nem hiszi el senki, akkor tudjátok-e miért kiált a tolvaj: „tolvaj”-t, a rabló: „rabló”-t, a gyilkos: „gyilkos”-t?

Azért, hogy a figyelmet magáról elterelje.

Hát a nemzeti munkapárt miért kiált mindenre: „koalíciót?”

Azért, hogy a nemzet haragja ezeket üldözze, hogy a nemzet átka ezeket sujtsa le, a miért jogaiból koldus módjára a mungók kivetkőztetik...

Igy készül el teljesen a nemzeti munka!

A Kossuth-part és a katonai követelések.

— Kossuth beszéde a magyar delegációban. —

Kossuth Ferenc önálló magyar hadsereget kíván, mert meggyőződése szerint egy állam önálló hadsereg nélkül nem állam, már pedig ő követeli, hogy Magyarország állam legyen. Belátja, hogy az önálló hadsereg létrehozása, ezidőszent lehetetlen és ezért hozzájárulna mindahhoz, am Magyarországnak jogosult igényeit a hadsereg terén legalább fokozatosan igyekszik kielégíteni; akkor megelégednék kevesebbel is abban a reményben, hogy a kevesebbet követni fogja a több és akkor az is bebizonyulna, hogy az a kevesebb nem gyengítette, de erősítette a hadsereget.

A hadsereget nem terjedelemben, de belső erőben kell erősíteni. Az európai hadseregek hibája az, hogy tulságos méreteket öltöttek, hogy nehéz azokat mozgásba hozni, élelmezni. Az életföntartás ösztönét a harcnak óráiban csak a lelkesedés tudja legyőzni. Lelkesedés pedig hogyan lehetséges ott, ahol a katonák nemzeti érzelmeit semmibe sem veszik? Egy statisztikát olvasott a minap arról, hogy 1741. előtt az osztrák és a magyar hadsereg a franciák ellen vívott csatákban hetven százalékát megnyerte, de azóta csak négy csatában győzött a franciák ellen, mert 1741. óta nem volt magyar vezényszó, nem volt magyar zászló és nem magyar tisztek vezették a magyar csapatokat. Ez a példa is mutatja a nemzeti elemnek nagy jelentőségét a hadsereg harcképességére nézve. Hivatkozik a krimi hadjárat példájára, ahol sok nyelvű hadseregekkel sikeresen operáltak.

Hogyan képzelheti a hadvezetőség, hogy lelkesedést érezzünk olyan intézmény iránt, amelyben a felfogás az, hogy mindazt, ami magyar, mindazt, a mi a magyar államot képviseli, mindazt, ami a magyar vágyódás kifejezése, úgy tekintik, mintha ellensége volna a hadsereg erejének? Mi azt óhajtuk, hogy a magyar nemzeti kívánságok ne tekintessenek a hadsereg erejével ellentétes törek-

véseknek, hanem annak fejlesztésére szükséges tényezőnek.

Ha úgy állna a dolog, hogy csak is egy nyelvű hadseregek képeznének erőt, akkor mit érnének a szövetségesek? És nincs-e hivatva úgy is a magyar honvédség együtt működni a közös hadsereggel és nem igaz-e az, hogy a magyar honvédség nyelve a magyar? Ott vannak azonkívül még a horvát csapatok.

Az 1867. XII. t.-c. szerint a vezényleti, vezérleti és belső szervezeti jog a magyar királynak lett fentartva, nem pedig az osztrák császárnak. Ha tehát mi, magyarok, a magyar királytól valamit kérünk, a mi saját nemzeti jogainkból kifolyólag a haderő érdekében, akkor ehhez az osztrákoknak abszolút semmi közük.

Sok olyan intézmény van, amelyet elhibáztunk tart. Ilyen maga a delegáció is. Meg van győződve, hogy ez egyszerűen intézmény. Mindazokat az ügyeket, amelyeket a delegáció intéz, éppen olyan jól, sőt sokkal jobban lehetne elintézni a magyar országgyűlésen.

Majd az ország nagy elszegényesedésére hivatkozik, amelyre való tekintettel nem lehet a hadsereg érdekében az adókat emelni anélkül, hogy a hadsereget gyűlöletessé ne tennék a nép előtt.

Végül a maga álláspontjának igazolására azt fejtegeti, hogy a koalíció idejében a függetlenségi párt megszavazhatta a hadügyi költségvetést, mert akkor a katonai kérdések ki voltak kapcsolva, a status quo biztosítása végett a rendes költségvetést meg kellett szavazni, a függetlenségi párt elvi álláspontja föl volt függesztve. A kikapcsolás azonban a koalíció felbomlásával megszűnt, a függetlenségi párt most már visszatérhet a maga álláspontjára. Ezért nem szavazza meg a hadügyi költségvetést.

Megyei korteskedés.

— Válasz a főszolgabírói ajánlásra. —

Egy szokatlan hangnemben megírt kis írás érkezett hozzánk — telve egyéni dicsérrel, melyben a törvényhatósági bizottság igen sok tekintélyes tagja a megüresedett székeskeresztúri állásra Pálffy Jenőt ajánlja, mint olyant, kit nagy tehetsége, páratlan népszerűsége, szeplőtelen hivatalos múltja egyedül képes arra, hogy ezt az állást betöltse, s ki egyedül van hivatva, hogy a népet a boldogság révébe bevezesse.

Szögezzük le mindjárt azt a tényt, hogy ezt a dicsőhimnusz zengő iratot Pálffy Jenő ur személyesen hordozta el és iratta alá a bizottsági tagokkal; kétségtelen bizonyítékot szolgáltatván arról, hogy a legszebb egyéni tulajdonok egyike a szerénység, előkelő helyet foglal el abban a koszoruban, melyet tisztelői fejé köré vontak.

Istenem, de másképp képzeljük el mi a közélet önzetlenül és becsületesen, de szerényen munkálkodó napszámosai a vármegyei tisztviselők választását!...

A mi ideális, naiv hitünk visszatérten ettől a tulmodern felfogástól, hogy a tisztviselői állásra való pályázatoknál is odaálljon egyikünk,

mint kikiáltó, s mint a vásári látványos bódék bejáratánál szokás, hogy világga kiáltja csodálatosan hangos, de kongó üres szóval: itt látható az egész világ és hét város, az indiai királykisasszony, a halva született nagypapa, a csörgő kigyó és a bájos, de kicsiny, vérengző és kegyetlen ichnemson.

Mi úgy véljük, hogy az igaz érdemnek nem kell kikiáltó. Ki a nép igaz szeretetétől áthatva és annak hajtásából felsarjadva, komoly, tudományos előkészítéssel, rendszeretellel párosult szorgalmas munkássággal, szerény, de önértékes viselkedéssel, a szociális bajok és népnymoruságok érzésétől impregnált lélekkel, nyitott könyvként tarthatja elénk a maga életét, annak nem kell a kikiáltó, annak nem kell az öndicséret erősen szuggesztív ereje, mert a rokonszenv és elismerés, mint a puritán népleleknek legszébb virága, magától nyílik számára és hajlik feléje.

Minket ez az írat, mely hozzánk is eljutott, meg nem hat, el nem kábit, hanem visszarettent már az abban rejlő ellenmondások erejénél fogva is.

A kortesirat hangoztatja az érzelket a nép bajai iránt, de ugyanakkor a családi dicső múlt, tradíció, vagyon és rendezett viszonyokat emlegeti oly tényezők gyanánt, melyek a jelöltet a főszolgabírói állásra első sorban képesítik.

Hát tartsunk pauzát ennél a pontnál. És kérdezzük meg önmagunktól, vajjon a felvilágosult 20-adi század tisztultabb felfogásainak légkörében élünk-e, avagy gonosz álmodunk, hol a régmúltak visszajáró kísértetei lidércnyomásként neheznek mellünkre?!

Hát odáig jutottunk, hogy nyíltan lenyomtatni lehet, hogy a vasszorgalom, a kitartó munka, a jellem, becsületesség, mint a legértékesebb egyéni tulajdonok: még nem elegetedők a közpályán való előhaladásra, mert oda még egyéb is kell: az öröklött kutyaőr!... És kell a gazdagság!

A szántóvető székesember fia, ki apja verejtékező munkája árán és a saját szenvedésekkel, nélkülözésekkel terhes, küzdelmes múltjával, egyenlő kvalifikációt szerzett, nem egyenlőn jogosult a gazdag és előkelőbb származásu urral, hogy kezét amazéval egyszerre nyujthassa ki egy állás után?

Becsületes székesemberek, kik egyenes észjárásokkal a hozzátok forduló urtól egy aláírást meg nem tagadtok a világ minden kincséért sem, töletek kérdezzük meg, vajjon nem érzitek-e, hogy arcul csaptatok önmagatokat, becsaptatok az ajtót saját fiaitok előtt; belegázoltatok önön jogos érdekeitekbe; lekicsinyeltétek saját önértéketeket, a mikor magatokat ismeritek el, hogy nincs egyenlőség: hátráljon a szegény a gazdag előtt; saját véretek pusztuljon, vesszen; legyen sorsa a mellőzés, az arcpirító, energiát lefokozó, nemesebb törekvésnek, magasabb röptű szárnyalásnak gátat vető lekicsinylés.

Székesemberek, miért tagadjátok meg véreteleket, miért átkozzátok ki önön fiaitokat?!

Hiszen igaz, az írat azt tartalmazza, hogy csak a járás jól felfogott ér-

deke, a jelölt rátermettsége lehet a választásnál irányadó. Hát ez helyes, ez indokolt és jó dolog. De minek hivatkozik akkor családi tradíció és rendezett viszonyokra? Micsoda széldületes ellenmondás! Micsoda játék az oroszlanbőrrel?...

Azt mondja az írás, hogy Pálffy Jenő ur ismeri a keresztúri viszonyokat. Ott volt, ott dolgozott, ott érdemelte ki a nép szeretetét. Komoly szó, komoly beszéd. Feleljünk rá szárazon és igazsággal.

Nemcsak Pálffy Jenő ur ismeri a keresztúri járást, hanem a járás is ismeri őt. Ismeri és nem szereti. Félve-fél és fázva-fázik a megválasztásától.

Próbát ajánlunk, hogy bizonyíthassunk.

Szavaztassuk meg a járás népet, hogy vajjon kit óhajt főszolgabíró-jául: Pálffy Jenő-t-e vagy Biró Dénes-t? És ha ebből a népszavazásból Biró Dénes nem kerül ki kétharmad többséggel, akkor mi is valamennyien Pálffy Jenő urra adjuk szavazatunkat, hogy megválasztása dicsőségteljes és egyhangú legyen. Pedig mi szívvel-lélekkel a Biró Dénes pártján vagyunk. Őt óhajtjuk főszolgabírónak, mert arról vagyunk meggyőződve, hogy ebben a járásban rend, nyugalom, egyöntetű, egyetértő produktív munka: csak az ő megválasztása esetén lesz, ellenkező esetben nem. De azért vállaljuk a próbát, mert legalább el lesz döntve, hogy Pálffy Jenő ur a népszerűsége joggal hivatkozik-e avagy nem?

Azt is mondja az írás, hogy nem kell hadni a szavazatkérő ívekre, a szavazatokat kérő szemérmetlen kopogtatásokra. Hát ez is helyes beszéd. Nincs senki, ki ebben a vármegyében egy közismert választás óta lábrakapott szemérmetlen korteskedést jobban elítélné, mint mi. De ezt a korteskedést Pálffy Jenő ur kezdte, amikor még Gálffy Kálmán ur hivatalában ült. Szükséges volt utánna menni Biró Dénes pártjának is, hogy jogos érdekeit megvédhesse.

De örvendünk, hogy ezt a korteskedést a Pálffy Jenő ur pártja ítéli el a nagy nyilvánosság előtt. Ez elítélésből sejtjük, hogy nem fogják visszautasítani a mi ajánlatunkat.

Ezen ajánlatunk a következő: Jelentse ki mindkét fél a nagy nyilvánosság előtt, hogy mindazokat, kiktől ígéretet vettek, adott szavuk alól feloldják, senki a választásba ne elegendjék. A vármegye alispánja hivatali hatalma és tekintélyének latba vetésével a választási küzdelembe ne avatkozzék.

Becsület-szavát adja mindkét jelölt, hogy sem nem szerez szavazatokat, sem meg nem engedi, hogy azt helyette valaki megkísérleje.

Legyen a küzdelem tiszta és ment minden idegen befolyástól. Nyilatkozzék meg a közvélemény szíve szerint. És ekkor legyen egy próba szavazás.

Ha ebből a próbaszavazásból Biró Dénes nem kerül ki többséggel, akkor legyen egyhangú választás és legyen szent a béke.

Ha Pálffy Jenő ur oly igazi nagy ellensége a korteskedésnek, akkor elfogadja ezt a javaslatunkat.

Addig azonban, míg szemünkkel látjuk, hogy uton-utfélen szavazato-

kat gyűjtenek, — a Biró Dénes pártja is kénytelen lesz ugyanek cselekedni.

Ezen kis íratra tett reflexiónkat azzal zárjuk le, hogy ha Gróf Haller János, vármegyénk főispánja, az egyéniségéről megszokott feltétlen korrektséggel respektálni tudja a bizottsági tagok szabad választási jogát és nemcsak a kezébe adott nagyhatalom, hanem a kiérdemelt népszerűsége nagy súlyával sem igyekszik a bizottsági tagokat befolyásolni, akkor szabad legyen azt remélnünk, hogy ezen álláspontra helyezkednek azon magasbállású tisztviselőink kiknek nem a kormányhatalom, hanem a bizottság adottmandátumot. Egyébként béke velünk, Pálffy Jenő ur számvetéseit megzavarni: nem akartuk.

Több bizottsági tag.

HIREK.

A Z Ó R.

Kossuth-legenda.

Írta: ZEMPLÉNI ÁRPÁD.

Vén katona, mint a cövek,
Áll a kaszárnya szögletén.
Midőn az ezred elfutott,
Őt ott feledték őrhelyén.
Múltnak lassú hetek, havak,
De ő nem tágit egy tapodtat.
Ha kérded zordan így felel:
— Nem! engem ide állítottak! —

Csendes, legyőzött béke van
Mindenfelé, a merre lát.
Körülveszi népcsődület
S biztatják a vén katonát:
— Nincs semmi szükség itt reád,
Meghódoltak az elbukottak,
Sereged letette fegyverét...
— Nem! engem ide állítottak! —

Csak áll merőn. Feje fölött
Év év után úgy tűnik el,
Mint bérce fölött szálló tavasz
Fecskéivel, felhőivel.
Mind korcsabb lesz a nemzedék,
Az agg vitéz is mind kopottabb,
De még se csügged őrhelyén:
— Nem engem ide állítottak! —

Egy zúzos téli estelen
Vendége jó, a vén halál.
Didergő csontja úgy zörög,
Amint a hős elébe áll.
— Vén bajnok jöszte már velem;
Bajtársaid rég elnyugodtak,
Ágyon, bitófán, harctéren...
— Nem! engem ide állítottak! —

De ha fölcsegg a kard megint,
A kürt harsányan tárogat,
Szabadságért csatába hív
Minden vitézt, minden hadat,
A szolgaság, a bűn, nyomor
Láncát letépvé — emberré lesz:
Közjök áll harcolni, győz,
És aztán megtér ezredéhez.

— Kérem lapunk olvasóihoz. A „Székely-Udvarhely” mult számához postatakarékpénztári betéti lapot csatoltunk mindazok számára, akik az előfizetési díjjal hátrálékosok. Tekintettel arra, hogy nekünk is számtalan fizetési kötelezettséget kell teljesítenünk, míg a lapot pontosan előállíthatjuk és hetenként kétszer m. t. olvasóink kezeihez küldjük, teljes tisztelettel kérjük a hátrálékos előfizetési díjak mielőbbi kiegyenlítését. Az egyesek részéről amúgy

sem nagy összeg — megerőltetésükben nem kerülhet, míg nekünk az apró tételek összegyűjtéséből kell fedeznünk a sokkal nagyobb fizetéseket. Ismételtén kérjük tehát az előfizetési hátralekoks sürgős beküldését. Kiváló tisztelettel a „Székelyudvarhely” kiadóhivatala.

— **Városi közgyűlés.** Székelyudvarhely város képviselőtestülete holnap (hétfőn) d. u. 3 órától kezdődőleg rendes közgyűlést tart, a melyen több igen fontos tárgy szerepel. Ohajlandó, hogy a tagok minél számosabban megjelenjenek és beható vita tárgyává tegyék az egyes ügyeket.

— **A főgimnázium felszentelése.** Nagyszabású ünnepély keretében szenteli fel Gróf Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök az erdélyi róm. katolikus Státus székelyudvarhelyi főgimnáziumát. Az ünnepély e hó 20-án (vasárnap) délelőtt 9 órakor a plebánia templomban tartandó szent misével veszi kezdetét. Ezután az ünnepelő közönség körmenetben vonul az új és díszes intézeti épülethez, melyet a püspök egyházzal megáld. Majd a tornacsarnokban lesz tíz pontból álló műorral ünnepély, melyen csakis a meghívott közönség vesz részt. Felavatási ünnepélyt az új finevelő intézet megáldása követi. Délben 1 órakor pedig a Budapest szálló nagytermében társasbéd fejezi be az ünnepségeket. A felavató ünnepély műsora a következő: 1. Pápai himnusz. Énekli az ifjuság. 2. Mikes János gróf főesperes plebános beszéde. 3. Ünnepi vers. Irta Szemlér Ferenc. Szavalja Péter József VIII. o. tanuló. 4. Vónóskar. Előadja az ifjusági zenekar. 5. Tamás Albert igazgató beszéde. 6. Magyar népdalok. Énekli az ifjusági férfiak. 7. Az ifjuság nevében beszél Csátó Béla VIII. o. tanuló. 8. Jadassohn, Trio. Előadják: Tamás Márta k. a. (zongora), Negrea Marcian IV. o. t. (hegedű) és Dunst László VII. o. t. (cello). 9. Alkalmi dialog. Irta Burger Artur. Előadják Balázs Dániel és Noll Jenő II. o. tanulók. 10. Szózat. Énekli az ifjuság.

— **A székelyföldi kereskedelmi és iparkamara** múlt évi jelentését most küldötte szét az érdekelt köröknek. A jelentéssel közelebbről bővebben foglalkozunk.

— **Letört bimbó.** Lehullott a dér. Elfagyasztott minden virágot; a bimbókat sem kímélte. Ilyen a sorvasztó betegség is. Elpusztit nagyot és kicsinyt, gazdagot és szegényt egyaránt. Szomorú jelenség mind a kétféle állapot. De az erőtlén ember azokon változtatni képtelen. Isten akaratában meg kell nyugodnunk... Barts Béla női pipere- és divatárkereskedő s neje Kabdebó Róza Annuska nevű három és fél éves kis leánykáját e hó 10-én délelőtt elragadta a kéllehetetlen halál. Hiába volt a gondos ápolás, a súlyos betegség megfosztotta az ártatlan kisdedit életétől és szülőit mérhetetlen bánatba ejtette. A kis angyal temetése pénteken d. u. történt meg a róm. kath. egyház szertartása szerint, mély részvét mellett.

— **Havi fizetés mellett alkalmazott levelező és utazó,** mint a hatásköri bíróság megállapította, kereskedősegédnek tekintendő. E minő-

ségükből felmerülő ügyeiknek elbírálása a közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik.

— **Az erdélyi kárpát-egyesület** XX. rendes közgyűlését e hó 27-én (vasárnap) d. e. 11 órakor a város-ház üléstermében tartja meg Kolozsvárt.

— **Borsepró helyett ecet.** A kenyéririgység csunya mesterség. Sok mindenre ráviszi azokat, kik ilyesmivel élni szoktak. Furcsa és meglehetősen komikus jelenet játszódott le Székelyudvarhelyt is a kenyéririgység jegyében. Az eset szereplői: két szatócs és egy finác. A neveket kimelemből elhallgatjuk. Az egyik szatócsnak ugyanis szabad italmérése van, míg a másik csak zárt edényben árusíthatja az „észkitoló” pálinkákat. A szabad árusítónak szörnyűségesen rossz az üzletmenete s azt hiszi, hogy a zárt edényes konkurrens szabadon is árusít és ő e miatt nem tud boldogulni. Magához invitált tehát egy szál finácot és próbából átküldött a szomszédhoz, hogy mérjen az ismeretlen vevőnek egy deci zöld pálinkát. Addig pedig a finácot finom szálámmal és jóféle itókaival kínálhatta; biztatva, hogy most micsoda jó fogást csinálhat. A finác farkas-étvágygyal fagyasztott és még nagyobbakat ivott. Nagysokára megjelent az elküldött inasgyerek s kijelentette, hogy zöldpálinka nincs, de a helyett finom borseprót hozott. Nosza neki láttak s erősen szagoltatták az üveget és szakértőileg megállapították, hogy tényleg borsepró. A finác már a peccsétviasz után érdeklődött, de a kárörvendő szatócs ismét töltött és vidáman koccingattak a siker öröme. A finácban — mielőtt peccsételt volna — megmozdult a hivatalos lelkiismeret. Szálámi után nyelt egyet a „korpusz delikti”-ből és akkor már ünnepélyesen kijelentette, hogy a bizony nem borsepró, hanem ecet. Ekkor látták a zártedényes szatócs: furfangját, aki sejtven a konkurrens makhinációját, törbe csalni nem engedte magát. Igen ám, de végén csattan az ostor. A felsült szatócs most azon gondolkodik, hogy konkurrensét csalásért feljelnti, a miért borsepróként ecetet árusít...

— **Nyilvános nyugta.** A székelyudvarhelyi csizmadia ipartársulat minap tartott és igen fényesen sikerült táncmulatságán felülfizettek: Dr Várentsik Ferenc orsz. képviselő 20 K, Dr Sebesi János, Soó Domokos, Márk Testvérek, Simó János, Szeles Dénes 10—10 K, Szebeny Antal 8 K, Ferenczy Béla 5 K, Dr Borosnyai Pál 4 K, Csátó Imre, Kassay Albert, Barcsay Károly, Heitz Adolf, Zöld János, Gábor Márton 3—3 K, Zsigmond József, Kállai Róza, Szorger Ferenc, Gábor Zsigmond, Szentpéteri Gergely 2—2 K, id. Bodrogi György, Herceg Imre, Jakabfi Lajos, Hán József, Horváth József 1—1 K, Képiró Lajos 60 f, Váro Ödön, Keszler Dénes 50—50 f, N. N., Lőrincz Károly 40—40 f. Fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **Apolló bioskop.** A szoliditását ismeretes budapesti Apolló bioskop erdélyrészi kirendeltsége tegnap a Budapest-szálló színháztermében megnyitó előadást tartott. Ma (vasárnap) d. u. 3—6 óráig zóna-előadás lesz félhelyárral, este pedig

8—10-ig rendes helyárral. A változatos műsor és Tóth Emil igazgató megelőzőt jóhíre, egyaránt ajánlják az érdekes látványosságokat.

— **Az agrár takarékpénztár-részvénytársaság** székelyudvarhelyi fiókintézte a 4 százalékos magyar koronajáradék folyó évi december 1-én esedékes szelvényeit már folyó hó 20. kezdődőleg levonás nélkül beváltja.

Halotti imák, emlékezés és temetési beszédek.

Közreadia Bod Károly ref. lelkész és nyug. tanár édes atyja emlékére. A 172 oldalas kötetben: Halotti imák, Emlék-beszédek és Temetési beszédek vannak külön-külön csoportokban. A lélekemelő imák, magvas emlékbeszédek és megható temetési beszédek általános elismerésben részesültek. Míg a csekély készlet tart — kapható Betegh Pál könyvkereskedésében Székelyudvarhelyt.

— **Ne irigykedjék** azokra, akik mindent jól és olcsón vásárolnak, hanem keressen ön is jobb bevásárlási forrást. A legjobb üzletek címét a „Székely-Udvarhely” hirdetési rovataiban találja.

* **Budapesti Utmutató.** Szerkeszti: Vigand Rezső. Társzerkesztő: Kerekes Andor. Ára diszkótesben 4 K. Nem létezik Budapest fővárosunknak olyan figyelemre érdemes része; az utazó közönségnek nem fordulhat elő olyan szükséges tudnivalója, melyben ez a kiváló könyv utmutatással, kellő felvilágosítással ne szolgálna. Kapható: Betegh Pál könyv-, papir- és írószerkereskedésében Székelyudvarhelyt.

Méhészet.

Teendők kezdő méhészek számára.

A nyár elmúlt. A méhésben csendes lett minden. A nagy sürgős-forgásnak csak emléke maradt. Olyan lett a méhes, mintha kihalt volna. Az idő nagyon lehűlt, több nap óta nem volt alkalmas idő a méhek ki-röpülésére. Nagyon szükséges volna, ha lenne még egy-két napi jó idő, melyen a méhek kitisztulhassanak; ez által könnyebben kibírják a téli fogságot.

A ki méheit nem a méhésben, hanem száraz pincében vagy kamrában teleli ki, az a méhész a méheket mind addig nyári helyükről ne mozdítsa, míg a tél be nem következik. Minél később ideig maradhatnak nyári helyükön, annál könnyebben és biztosabban érik meg a tavaszt.

A méhésznek a méhekkal egy kis felügyeleten kívül semmi dolga. — Azonban van más tennivalója. A leltár felvétele, a jövő évi költségvetés előkészítése, méhcsaládok, méhrajok és méhészeti eszközök beszerzése.

Ez évben a bevételi mérleg-számla a méhekről rosszul fog mutatni vagy talán éppen semmit. A munka és fáradság jutalma a keserű csalódás, különösen azoknak, kik nagy reménnyel néztek a jövőbe.

Én azonban azt mondom, hogy még nem veszítettünk, mert méhtörzseink jó állapotban meg vannak; igaz, hogy csak azoknak, kik kellőleg kezelték. Ha most nem volt jó védelem, csak méhcsaládjaink meg-

maradjanak, már az is nyereség. Ha az Isten jövőben jó évet ad, az ideai veszteség is kárpótolva lesz. Reményünk van, hogy a jövő év jó év lesz, mivel mindig úgy szokott lenni: rossz év után jó év következik.

Nem kell csüggedni; készüljünk a jövő évre, mert ha addig várunk, míg meglátjuk, hogy milyen lesz a jövő év, akkor már késő lesz minden kapkodás. S ha egy jó évet elmulasztunk, azután hiába törődünk, az többé vissza nem jön.

A jövő évre az előkészületeket meg kell tenni most. Nem kell a jövő tavaszra halasztani. A ki maga készíti a kaptárakat, az most idejében fogjon hozzá a kaptárkészítéshez, a ki pedig rendeli: most az ideje a megrendelésnek, nem akkor, mikor a raj a fán van, mert akkor hiába való lesz minden sürgötés.

A kik pedig most akarnak méhészetet kezdeni, most van idejük és keressék fel a régibb és gyakorlottabb méhészeket. Kérjenek tanácsot és utbaigazítást, mert ott még sok mindent látnak és hallnak, a mit írásból nem tudnak elsajátítani. Álljanak be a vármegyei méhészeti egyesületbe. Menjenek el az előadásokra, szerezzenek méhészeti szak-könyvet.

Nem szükséges azonban a kezdőknek nagy tudományos méhészkönyv, mert nem tudnak eligazodni rajta. Egyelőre bevezetésül elég egy kisebbszerű méhészkönyv, a melyben a szükséges tudnivalók feltalálhatók. Azt hiszem Betegh Pál ur könyvkiadóhivatalában is lehetne ilyen kisebbszerű méhészkönyvet kapni s ha nincs, nagyon jól tenné a m. tiszti szerkesztő ur, ha szerezne be ilyen kisebbszerű méhészeti könyveket, hogy a kinek szükséges, könnyebben hozzá juthasson, illetve beszerezhesse.

A téli időben nappal kaptárkészítéssel lehet foglalkozni, az unalmas hosszú esteken pedig méhészeti könyveket olvasni. A méhészre is reá fér az a közmondás: a jó pap holtig tanul, s így a jó méhész is holtig tanul.

Hiába akar az olyan ember méhészkedni, a ki még a királynőt sem ismeri, de attól sem kell visszariadni, hogy nem lehet megtanulni. A méhészkedést minden ember könnyen megtanulhatja. A tanulásra fordított időt és a méhészeti tőkebefektetést semmiféle foglalkozás jobban nem fizeti meg, mint a méhészet. Ezen állításomat nemcsak irom, hanem kívánságára bárkinek szívesen be is bizonyítom.

Ne mulasszanak tovább, hanem fogjanak hozzá a méhészethez azok, kiknek kedve van ahhoz. Azt hiszem, hogy vannak olyanok, a kiknek egy kis mellék-jövedelemre volna szükségük. A kik hozzáfognak a méhészethez és minden tekintetben kellőképpen cselekszenek, legyenek meggyőződve, soha meg nem bánják.

Székelyzsombor, 1910. nov. 6.

Ambrus András méhész.

Bélyegzők
megrendelésre mindenféle kivitelben bárhova a legpontosabban, gyári ár mellett szállítanak **Betegh Pál** könyv- és papirkereskedéséből Székelyudvarhelyt.

Hirdetmény.

A „Szentegyházaskalva és vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet felszámolásban cég” felszámoló bizottsága közzé teszi, hogy a szövetkezet az 1910. évi augusztus hó 28. napján tartott rendkívüli közgyűlésen a felszámolást elhatározta.

Az 1875. évi 37. t.-c. 249. §. második bekezdése értelmében a szövetkezet felszámoló bizottsága felnyitja a szövetkezet hitelezőit, hogy ezen hirdetőmenny harmadszori közzétételétől számított hat (6) hó alatt követeléseiket szövetkezettel szemben érvényesítsék.

Szentegyházaskalva, 1910. okt. 30.

Felszámoló bizottság.

100 évben csak egyszer van alkalom gyümölcsfákat és másféle faiskola terméket ily olcsón és jó minőségben venni. Senki se mulassza el tehát ezt a kedvező alkalmat, s rendelje meg a szükségeseket azonnal az alábbi árjegyzék szerint ameddig a készlet tart.

Gyümölcsfák, tülevelűfák, díszcserjék, vadoncsák a faiskola teljes kitarítása miatt mélyen leszállított áron kaphatók.

Caspari Frigyes és Társa faiskola, **Medgyes** (N.-külföldm.)

Eddig nem létezett árak uri férfi és női ruhakészítésben.

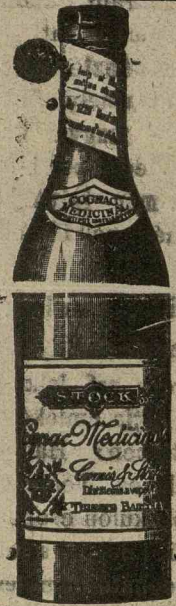
Székelyudvarhelyt, **Petőfi-utca 22. sz.** alatt **Jakabos Miklós** férfi és női szabó, okl. szabástanító a következő mélyen leszállított árban készít férfi- és női ruhákat:

Férfi zakóruha 12 K-tól feljebb	Leszállított árak!
„ felöltő 12 K-tól	
„ télikabát 16 K-tól	
Női kosztüm elegáns kiállítás 16 K-tól	
„ felöltő 12 K-tól	
„ princessruha 10 K-tól	
„ pongyola 6 K-tól	
„ blúz 2 K-tól	

Kivánatra házhoz is 3 K napi díj- és ellátásért elmegy. Tanítja: a legmodernebb férfi- és női ruhaszabást. Tizenöt-husz tanítvány jelentkezése esetén, helyben és bármely községben is tanfolyamot nyit.

1848 eredeti francia angol, és amerikai toalettmódtól közöl a **BUDAPESTI BAZÁR** egy évfolyamában. Előfizetési ára: **negyedévre 2 korona**. Ingyen mutatóvannak küld a **BUDAPESTI BAZÁR** kiadóhivatala Budapest, VIII. Baross-u. 22. (Budapesti Bazár-ház.)

Stoch Cognac gyógyszer

Garantált valódi borpárlat. Főzése a legszigorúbb ellenőrzés mellett történik.

Gamis és Stoch Barcola.

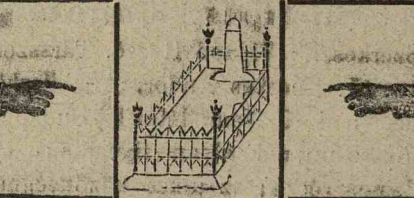
A töltés és dugaszolás Bécsben a cs. kir. vegyészeti állomáson történik s minden egyes palack az állomás bélyegzőjével van ellátva.

Mindenütt kapható.

Hamisítástól védve van.

Városi lakóházak

tervezését, költségvetéseket, modern lakóházak szolid felépítését; **CSALÁDI SÍRBOLTOKAT**

(kripták) a legjobb és legkezebb kivitelben, minden elfogadható árért. pontosan felépít

TÓTH JÓZSEF

képesített kőművesmester Székelyudvarhelyt, Bethlen-utca 41. sz. alatt. Az igen tisztelt építető közönség szíves párlfogását kéri.

Megbízható jó munka!

KÜHÖCES

rekedtség, hurut és nyálkás-ság, görcs és hőhurut ellen ne vegyenek semmi egyebet, mint csakis a :: ::

KAISER-féle

mell-karamellákat a „három fenyővel”

5900

közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosok és magánzók által a biztos eredményt igazolják. Csomagban 20 és 40 f-ért. Dobozban kapható 6 f-ért. Kapható gyógyszerárak és csomagárakban, valamint Zseikei János gyógyszerésznél Homoród-sz. mártón községben.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a **RÉTHY-FÉLE PEMETEFÜ**

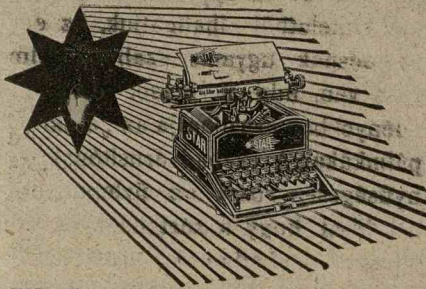
Cukorkánál.

Vásárlásánál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy-felét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

Egy doboz 60 fillér. Csak Réthy-felét fogadjunk el.

Amortizációs tisztviselői kölcsön ügyekben

díjmentes felvilágosítást nyújt az „O. m. I. ált. tisztviselő-egylet kolozsvári képviselőisége”. **KOLOZSVAR** ferenc löszel-ut 7. a szám. Válaszbélyeg csatolandó.

Legszebben ír a

STAR-írógép

Ara legolcsóbb, mert csak

450 K-ba kerül.

FARAGÓ TESTVÉREK

a STAR-írógépek képviselője.

BUDAPEST, V. NÁDOR-U. 17.

Részletfizetésre is. Kérjen prospektust.

REFORMATUS

DISZES

IMAKÖNYVEK

NAGY VÁLASZTEK-BAN KAPHATÓK

BETEGH PÁL

KÖNYVKERESKEDESBEN SZÉKELY-UDVARHELYT

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziszere, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közhírnél, csúszal és meghűléseknél, bedörzsolésként használva.

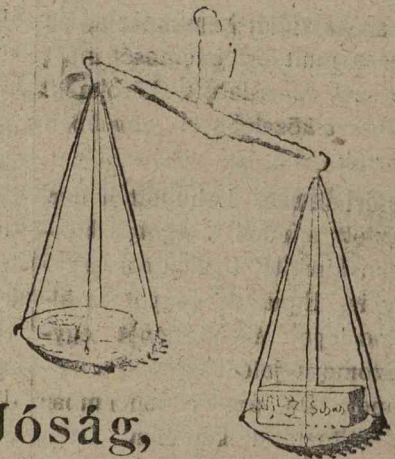
Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter özejegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K. 80, K. 1.40 és K. 2.- és ügyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest. Dr. Richter gyógyszerár az „Arany oroszlánhoz”.

Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

HATÁS FÉL MIL- LIO vagyon és százhuszezer fizező tagja, négy

százat meghaladó fiók-pénztára és közel 200 tagcsoportha van a Magyarországi Munkások Rókkant és Nyugdíj Egy letének (Budapest, VIII. József-u. 23.) A magyar állam évi 5000 K-ával segélyez. — Mindenki tagja lehet 20, 24 vagy 30 filléres heti tagsági illeték mellett, a mely-lyel szemben tíz év mulva, rokkantságese-ten, évi 424 K. 50 f, 509 K. 60 f vagy 618 K. 80 f állandó segélyt, 40 év mulva pedig évi 624 K. 728 K vagy 884 K nyugdíjat biztosít. Ezeken kívül számos előnye van. Bővebb tá-jékoztatás Székelyudvarhelyt az állami elemi iskola helyiségében haty-ként kétszer, az ELSŐ és HARMADIK vasárnap d. n. 2-3 óra között sze-rezhető. REIRATKOZÁS ugyanekkor van.

Jóság, ár és súlya

kell a szappan összehasonlításánál és bevásárlásánál ügyelni. A világ egy szappana sem éri el a

Schicht szarvas szappanát

minden jó tulajdonságában, tisztaságában, mosóképeségében, lágy-ságában és olcsóságában.

